

Jubilate
Mt28,1-15
26.4.2026

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Pána Ježíše Krista a pokoj Boží budiž s vámi.

Introit:

Hlahol Bohu, celá země!

Pějte žalmy k slávě jeho jména, jeho chválu šiřte chvalozpěvem.
Řekněte Bohu: Jakou bázeň vzbuzují tvé činy!

Píseň: 533

Čtení: Ž33,1-7

Píseň: 558

Kázání: Mt28,1-15

Od Velikonoční neděle, od Hodu velikonočního má kázání směřují k jednomu svědectví: „*Není zde, byl vzkříšen.*“ Kázala jsem na svědectví Marka, Lukáše a nyní se ponoříme do vyprávění svědka Matouše.

Opět se ocitáme v prvním dnu týdne. Opět je tu všední den. Marie z Magdaly a jiná Marie se ubírají k hrobu. Vědí, kam bylo tělo Páně položeno. Přeci byly svědky ukřižování i Ježíšovy smrti, jeho uložení do hrobu. Tyto ženy stály a nevěřičně se dívaly zpozzdáli na hrozné divadlo.

Nyní jdou k hrobu. Možná chtějí držet stráž u hrobu pohřbeného. Možná, že se chtěly přesvědčit, zdali opravdu Ježíš leží v hrobě. Jak těžké je vzít na vědomí skutečnost, když někdo blízký zemře? Jak těžké je vzít na vědomí smrtelnost a pomíjivost našich životů?

Zemětřesení, kámen, anděl sedící na odvaleném kameni. Země se chvěje, ale též se chvějí i strážci, jejichž vzezření mrtvých nás zarazí. Tak Boží zjevení tito strážci zatím nějak

nepřežili? Jako by byli živí, ale zároveň mrtví. Tato jejich tupost pokračuje poté, co vzali peníze, aby vydali jiné svědectví, než *Marie z Magdaly a jiná Marie*. Ale nepředbíhejme.

Ženy, které zažívají stejnou skutečnost jako vojáci, jsou osloveny andělem, jehož vzezření připomíná Boží zjevení. „*Vy se nebojte. Vím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen.*“ Reakce žen je pochopitelná. I reakce nás na zprávu o vzkříšení vzbuzuje *strach i radost* navzájem. Strach nejen ze zjevení anděla a oslovení, ale z nemožnosti uvěřit. Uvěřit v to, co oči neviděly.

Radost pramení z toho, že naše svázanost, zemitost v tomto světě má šanci. Šanci na opětovné setkání. Šanci na život v pokojném rozmlouvání s Bohem.

„*Budte pozdraveny.*“ Ježíš zdraví ženy, jako by ve všedním dnu potkal své přítelkyně. Prostý pozdrav, kterým nás Ježíš zdraví, kdykoli jej potkáme. Žádné výčitky, žádné pokárání, že ženy měly více věřit nebo se nebát. Jen oslovení. Ženy rozpoznaly v tomto oslovení vzkříšeného Ježíše. Setkali se. Strach žen i jejich radost se setkala ze vzkříšeným Pánem.

Jediný možný postoj v této chvíli je postoj žen. Postoj naprosté odevzdanosti, důvěry, víry i respektu k Božímu zjevení. Ženy až nyní v celém příběhu klopí zrak a padají k zemi.

„*Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí.*“ Jako by Ježíš říkal: nebojte se tomu uvěřit. Nemějte strach, že to učedníci nepochopí. Nemějte strach, že vám nikdo neuvěří. Musíte jít a mluvit o tom zjevení andělském. Musíte mluvit o tom, co vám řekl anděl. Ale musíte mluvit i o tom, že učedníci mají jít do Galileje.

Důvodem odchodu do Galileje není vzpomínání na zašlou slávu, když Ježíše davy nadšeně přijímaly. Důvodem odchodu do Galileje není jen vzpomínání na Ježíšovu minulost. Tam v Galileji, tam půjde o současnost i budoucnost. Tam v Galileji půjde o setkání s živým.

Teprve nyní se probrali jakoby zmrazení vojáci. Prázdný hrob pro ně není důkazem vzkříšení. Co dělat? A tak se vojáci vydávají k duchovním kapacitám. Ti si vědí ihned rady. Zamlčet, uplatit, nařídit, vydat rozhodnutí a je tu jasné řešení.

„*Řekněte, že jeho učedníci přišli v noci a ukradli ho, když jste spali.*“ Tak tedy dvě zprávy o tom, co se stalo s tělem Ježíše z Nazaretu. Byl vzkříšen; naproti tomu učedníci Ježíšovo tělo někam odnesli. Které zprávě uvěříme? Vstal, či zůstal ležet někde, kam jej učedníci odnesli? V každém případě ani ženy, ani vojáci tělo Ježíše neviděli.

Zdá se, že by vojáci mohli být nezaujatými svědky vzkříšení. Ani ženy, které přišly za úsvitu, ani vojáci, kteří stojí stráž celou noc, nakonec vzkříšení nezahlednou. Vidí jen prázdný hrob.

Vojáci jsou podplaceni. Mluví o tom, co mají předkládat k věření. Hned od počátku jsou tu předkládány dvě cesty k věření. Je zde dvojí výklad těžké události.

Hned od začátku je čtenář postaven před rozhodnutí. I my stojíme před rozhodnutím. Uvěříme ženám nebo budeme vymýšlet konstrukce, jak se to mohlo či nemohlo stát?

Hřbitov a vyloupený hrob. Na druhé straně Vzkříšený, který nás předchází na cestě do Galileje.

Pane, prosíme, ať se nebojíme přijmout svědectví o tvém vzkříšení. Prosíme, dej se nám poznat jako vzkříšený Pán ve tvém slovu, ve víně a chlebu.

Amen.

Píseň: 548

Poslání:

Toto vám píšu, děti moje, abyste nehřešili. Avšak zhřeší-li kdo, máme u Otce příměluce, Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejenom za naše, ale za hříchy celého světa. Podle toho víme, že jsme ho poznali, jestliže zachováváme jeho přikázání. Kdo říká: `Poznal jsem ho', a jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravdy. Kdo však zachovává jeho slovo, vpravdě v něm láska Boží dosáhla svého cíle. Podle toho poznáváme, že v něm jsme. Kdo říká, že v něm zůstává, musí žít tak, jak žil on.

Požehnání:

Milost Pána Jezukrista a láska Boží a účastenství Ducha svatého se všemi vámi.

Píseň: 553